

[Th. Mikkelsen.]

5, ifølge hvilke ministeren ikke mener at kunne følge de sagkyndiges indstilling om, at dykkere skal underkastes en årlig obligatorisk tuberkuloseundersøgelse. Ministeren motiverer dette med, at dykkererhvervet ikke indebærer større risiko for lungetuberkulose end andre erhverv. Dette synspunkt er vel nok rigtigt, men jeg tror ikke, at det er netop dette forhold, der har været årsag til dykkerudvalgets ønske i denne henseende. I kommissionsbetænkningen har man bl. a. peget på, at den traditionelle dykkerudrustning er meget kostbar — man nævner et beløb på flere tusinde kroner — og dette medfører simpelt hen, at der ikke findes dykkerudrustning til hver enkelt dykker. Hvor dykkere arbejder i skift, betyder dette derfor, at flere dykkere er henvist til at anvende den samme dykkerdragt. Jeg vil derfor tro, at det er ud fra hygiejniske og sundhedsmæssige synspunkter, udvalget har ønsket en obligatorisk undersøgelse for lungetuberkulose gennemført, og jeg har vanskeligt ved at medvirke til en saglig afvisning af dette rimelige ønske. Jeg tror også — det er i hvert fald min opfattelse — at der i loven savnes en nærmere definition af, hvad man forstår ved en konventionel dykkerudrustning. Selv om det naturligvis kan fremgå af en ministeriel bekendtgørelse, forekommer det mig dog, at visse minimumskrav bør præciseres i loven. Jeg tænker her på det af det samlede udvalg påpegede telefonudstyr.

I § 7 er der pålagt dykkeren pligt til at instruere sine medhjælpere, hvilket er ganske naturligt, men også dette er noget, som vi kan se nærmere på i et udvalg. Jeg tænker her på muligheden af at lovfæste den almindelige ret, der gives dykkerne i de gældende overenskomster. Det gælder både for Entreprenørforeningen under Dansk Arbejdsgiverforening og Stenfiskernes Sammenslutning, at dykkerne er medbestemmende og dermed også medansvarlige ved valget af den såkaldte lineholder.

Jeg forbeholder mig at vende tilbage til nogle af de her nævnte problemer i det udvalg, der vil få lovforslaget til behandling, og skal hermed tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag, der gerne skulle træde i kraft den 1. april 1958 som anført i lovforslagets § 14.

Skov Jørgensen: Den dykkerlovgivning, vi her beskæftiger os med, hviler stort set på danske erfaringer, og der kan måske være grund til i et kommende udvalg at sammenligne erhvervsrisikoen herhjemme og i lande, der ikke har tilsvarende beskyttelseslovgivning, i det omfang som det nu er muligt at skaffe oplysninger frem, for at vi også på den måde kan gøre vore erfaringer på dette område op. En sådan sammenligning vil tjene til at belyse berettigelsen af, at selvstændige erhvervsdrivende som f. eks. stenfiskere nu søges inddraget under loven. Det er naturligt, at personer, der er beskæftiget i dykkererhvervet, har en beskyttelseslovgivning som den, der her er tale om, i lighed med de bestemmelser, der gælder på andre områder, hvor arbejdet er forbundet med væsentlig risiko; men jeg lægger mærke til, at den svenske komité på dette område har indstillet, at der i Sverige gennemføres en lov, der, som det ser ud til, ikke er helt så vidtgående som den foreslåede danske lovgivning. Er det tilfældet, vil det være af interesse at få at vide, af hvilken grund man i Sverige ikke har anset det for nødvendigt at gøre samme brug af de danske erfaringer, som formentlig har været til deres rådighed, som vi selv er i færd med.

Den norske betænkning fremhæver tre årsager til, at der sker ulykker under dykkerarbejdet: uegnet fysik, manglende kendskab og psykiske årsager. De to første årsager er let forståelige, den tredje for så vidt også; men spørgsmålet melder sig, om den medicinske sortering på dette område er af reel eller formel natur, og spørgsmålet melder sig i særlig grad, når lovgivningen nu søges udvidet til at omfatte alle, der udøver erhvervsmæssig dykning. Vi fra vor side må på forhånd være skeptiske over for indskrænkningen i den frie næringsudøvelse, og jeg har noteret mig, at erhvervslivets repræsentanter i det af handelsministeriet nedsatte udvalg nærer den samme skepsis. Men vi er indstillet på i folketingsudvalget at drøfte de grunde, som den højtærede handelsminister angiver for en sådan udvidelse af lovens område. At de mennesker, der i øjeblikket anvender dykning i deres erhverv, ikke bør hindres deri gennem lovgivningen, er en selvfølge. Men har de på fuldt tilfredsstillende måde kunnet klare at lære sig faget gennem praksis, så melder